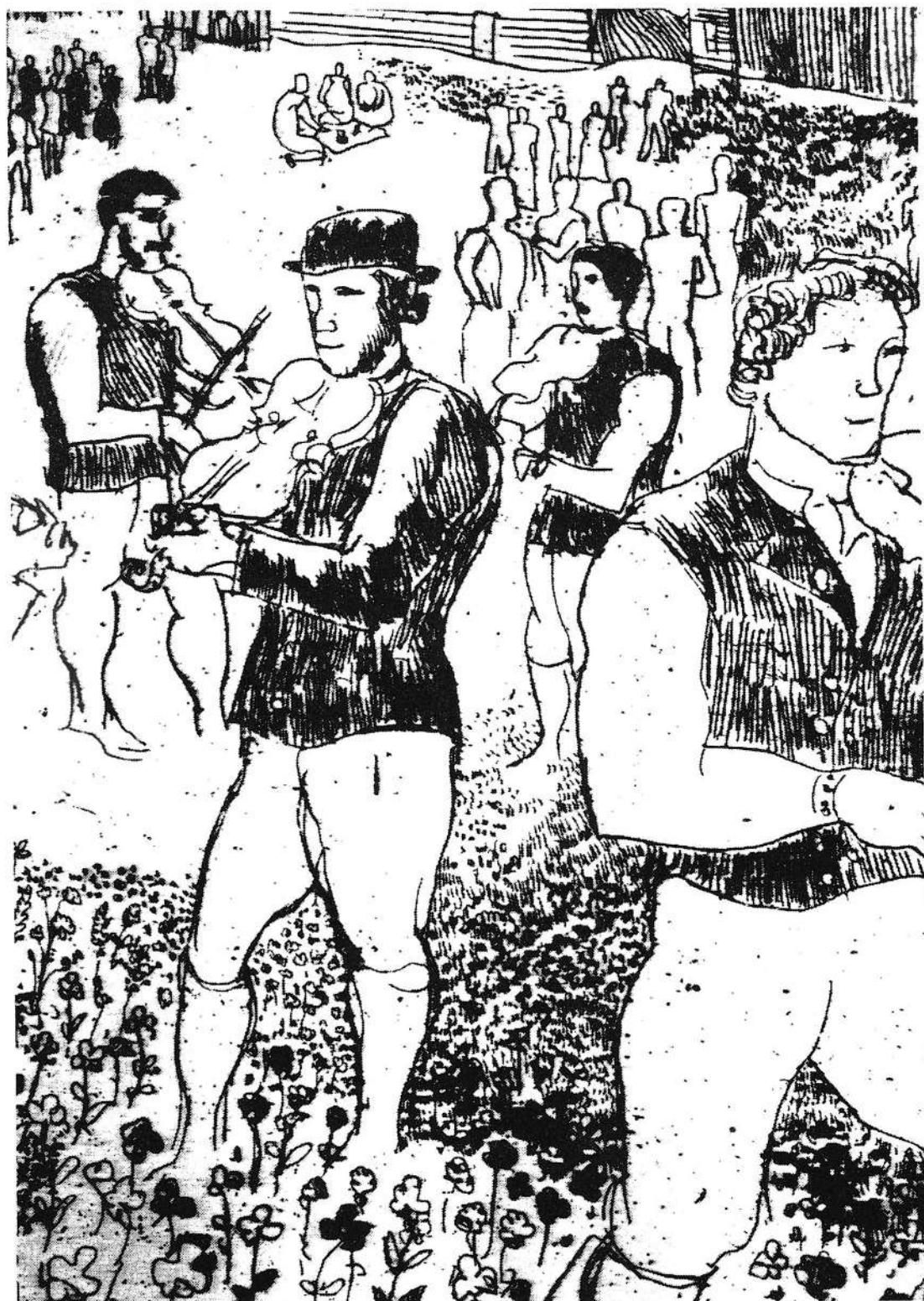

2 - 1994

NYCKELPOSTEN

FÖRENINGEN NYCKELHARPAN

NYCKELPOSTEN 2-94

Upplaga c : a 600 exemplar.

Medlemsblad för Föreningen Nyckelharpan
Utkommer med 3 nr per år. Medlems- / årsavgift:
75:-/år för endast i Nyckelposten resp 125:-/år för
fullt medlemskap. PG nr 491 82 94-2.

REDAKTION:

Sven Nordin

Vallavägen 38, 136 41 Haninge

tel. hem 08-777 07 27, arb 08-707 53 43, mobiltelefon 010-2 18 08 42

FÖRENINGEN NYCKELHARPANS STYRELSE :

Ordförande	Jan Sundström, Rothuggsv 5, 122 41 Enskede. 08-6474317
Sekreterare	Vakant
Kassör	Paul Westman, Sotholmsv 20, 122 48 Enskede. 08-6492209
Ledamöter	Ingvar Jörpeland Lotta Nyholm
Suppleanter	Christer Kvarne Bertil Svensk

Föreningen Nyckelharpan och
 Nyckelposten ber att få hälsa alla nya
 medlemmar hjärtligt
 välkomna i föreningen!

OMSLAGBILDEN FÖRESTÄLLER :

Motiv från spelmansstämma

Teckning av:

Yngve Svedlund, Enviken

Adressändring sändes till:
 Bertil Svensk,
 Hagagatan 14, 2 tr ög
 113 48 Stockholm.

REDAKTÖREN HAR ORDET

Om tiden

Finns tid? Behövs tid? Vart tar tiden vägen när den är begagnad? Frågorna hopas liksom bristen på tid. Denna obegripliga fysikaliska (?) enhet. Frågorna är lika svåra att besvara som "vart tar ljuset vägen när man släcker". Förr i tiden hade man klockor t.o.m. utan minutvisare då synkade "människoklockan" till tim-visaren på vägguret. Man hade det lättare att komma i "fas" med livet och tiden. Sedan kom minutvisaren och ännu senare sekundvisaren. Nu började det att bli knepigt. Hur skall människans klocka kunna ta till sig "rytm" från sekundvisaren, att vinna på mållinjen med en 1/1000:s sekund?

Vi var på god väg att klara detta! Då kom datorn. Datorn med sin inbyggda klocka som arbetar med miljondels sekunder. Det råder kapplöpning i tiden om vem som har den snabbaste datorn. Nu fungerar människan så att hon försöker "synka" till datorns klocka. Kommer vi någonsin att klara denna synkronisering? Jag upplever att jag får mer tid över när jag knackar Nyckelposten på datorn. Men jag bara väntar (=tid) på när detta blir verklighet.

Mitt råd blir således; skruva bort minut- och sekundvisare på alla klockor och ha en riktigt skön sommar!

Red.

FAKTARUTA

PRESS-STOPPSDATUM :

10:e februari

10:e juni

10:e oktober

Adressändringar och frågor angående prenumeration och medlemslista kontakta Bertil Svensk.

Frågor om bidrag till Nyckelposten ställes till Sven Nordin.

INNEHÅLL :

sid 4	Gammeltidningar
sid 5	- "-
sid 6	- "-
sid 7	Insändare
sid 8	Om konsulenterna
sid 9	Insändare
sid 10.....	Åke "UFO" Gustavsson
sid 11.....	Nyckelharpa i Borås
sid 12.....	Byggtips
sid 13.....	Medelanden fr styrelsen
sid 14.....	Nyckelharpbedömningen
sid 15.....	i Österby
sid 16.....	Österbystämman
sid 17.....	Järvastämman
sid 18.....	Om Lövestabruk
sid 19.....	Bildsida
sid 20.....	Harpkurs, Enviken
sid 21.....	Noter
sid 22.....	Kurs och stämma Karlskoga
sid 23.....	Insändare

Här följer fortsättningen på "Gammeltidningsserien". Det är avskrifter från Kungliga Bibliotekets Tidningsavdelning på Hagagatan i Stockholm.

red

Uppsala Nya Tidning.
Lördagen den 8 Maj 1909.

Spelmanstäflingarna.

Några intryck.

Det skulle vara öfverflödigt att än en gång påminna om det storartade arbete, som i våra dagar nedlagts och nedlägges för att bevara åt samtid och eftervärld de många gamla kulturminnesmärken som hållit på att gå förlorade, de många rätter af framfarna tiders odling, som varit nära att utplånas och för alltid försvinna. Hvad beträffar konserverandet af vår gamla; särskilt för kultur- och musikhistorikern så värdefulla folkmusik, började emellertid detta arbete relativt sent. Bland de första, som på allvar började intressera sig för denna viktiga del af den svenska allmogekulturen, voro redaktör K.P. Leffler och häradshöfding N. Anderson, som bekant prisdomare vid de nu här pågående täflingarna. En annan, som också tidigt hyst intresse för saken, är konstnären Anders Zorn, och hans intresse tog sig snart ett reelt uttryck i de stora täflingar för spelmän från Dalarna, som på hans initiativ anordnades i Mora. När nu en gång marken var bruten, uppslaget var gjort och resultatet af de hållna täflingarna mer än tillfredsställande, visade sig den nya idén bärkraftig och lifskraftig nog att underlägga sig provins efter provins. Och nu sist har den äfven lagt Upland under sin spira. Tycker någon, att det skedde sent, så skedde det i stället så mycket grundligare: upsala-täflingarna äro de största, som hittills hållits. Detta förhållande är rätt karaktäristiskt för vårt uppländska nationallynne. Detta är som ett stort, tungthjul, som det kanske ej är så lätt att få igång, men som, när det en gång kommit i rörelse, drar så mycket säkrare och kraftigare.

Icke bara antalet deltagande spelmän ställa den nu pågående täflingen framför sina föregångare, utan äfven intresset från allmänhetens sida har denna gång visat sig ovanligt stort. Det var fullt hus både på Uplands nation, där fiolspelarna upptäckte och på Västmanland-Dala, där nyckelharp och klarinett spelades.

Och det var ej här den vanliga konsertpubliken. Nej, här var det tydligen ett intresse som hade vida och djupa rötter i alla klasser i vår stad och från vårt län. Också hade nog både den ene och den

andre af de uppträdande släktingar och vänner i åhörarskaran. Och man såg karaktäristiska afkomlingar af bruks- och andra uppländssläkter där. När det var någon sprittande polska eller någon drömmande låt som spelades där uppe på tribunen, såg man huru gamla gråhårsmän och ärevördiga fruar lyste upp och nickade takten vid minnet af glada ungdomstider i forna dar. Speciellt intresse väcktes också af särskilda anledningar, som när spelmannens ålder betydligt öfversteg eller understeg de gränser utom hvilka man icke väntat finna honom, vare sig det nu gällde den 13-årige gossen eller den stapplande, hvithåriga gubben.

En af de mest uppmärksammade spelmännen var den 76-årige violinisten Per Persson Menlös från Hedesunda. Det lär ha ifrågasatts om Menlös skulle anses berättigad att delta i täflingarna, på grund däraf nämligen, att Hedesunda socken, åtminstone till största delen, tillhör Gäfleborgs län. Det hade emellertid varit en stor förlust, om härvidlag några rigorösa bestämmelser tillämpats, ty Menlös hör utan tvifvel till de allra skickligaste bland deltagarna. Han har spelat sedan sitt åttonde år och minns icke den dag, då han icke spelade. Hans repertoar, som innehåller ett stort antal förut okända melodier, hör också till de rikaste och upptar bl.a. flera af Byss-Calles polskor. Ett vacker stycke, som han älskar att dra, innan han avslutar konserten med "Påtären", är "Röda västen", så benämt, därför att den förste, som spelade det hade röd väst. Sin frändskap med antikens allsmäktige sångare har denne sena tidens Orbevs bevisat därigenom, att han, enligt egen uppgift, en gång då Rogsta såg af vattenbrist höll på att stanna, åter fick den igång genom att spela ett af honom själf komponerat stycke, som sedan fick namnet "Rogsta sågen". Menlös' förmåga är, enligt sakkunnigt utlåtande, stundom rent underbar, och man förlåter honom därför så gärna hans små själfsvåldigheter, som för öfrigt oftast äro burna af en godmodig, man vore frestad säga menlös humor. "Man märker, för att tala med speltäflingskomiténs ordf. greve Hamilton, då han introducerade Menlös för en fören liten visit hos västmanlands-dala-publiken, "att man här har att göra med en spelman, som drog stråken, när farfars far och farfars mor gifte sig".

Senior bland alla spelmän är Jan Andersson från Villberga. Han är 85 år gammal och började vid 18 års ålder traktera klarinetten. Det är nästa obe-

gripligt, hur det är honom möjligt att, såsom han gör, trotsa tidens tyngd. Han är snart sagt vid en ynglingsvigör, och hans afåren alltjämt ogrumlade spelmansöga lyser af fröjd, när han, trampande takten med bågge fötterna, spelar sina goda melodier. Jan Andersson är ännu alltjämt aktivt verksam spelman i sin hemsocken. Han meddelade på vår förfrågan, då vi en stund kommo i tillfälle att samtala med honom, att han allt fortfarande vid fäster i sin hemtrakt hjälper till att höja glädjen genom låtarna i sin klarinett.

Bland harpospelarna är möbelsnickaren Jonas Spets i Knaby, Morkarla, med sina 67 år på nacken den äldste. Han lärde sig spela 14 år gammal och har sedan dess fortsatt hela sitt lif. Sin vackra och välljudande nyckelharpa har han själf förfärdigat, och det är icke häller den enda. Han har, enligt hvad han sade oss, inalles tillverkat omkring 50 stycken. Den ärevärdige åldringen har alltså mer än i ett afseende varit verksam för bevarandet af den för vårt landskap karaktäristiska harpmusiken.

De tre ofvannämnda spelmanstyperna äro långt ifrån de enda, som skulle vara värda sin presentation.

En bekantskap att göra är t.ex. också den 67-årige skicklige Gamla Upsala-spelmannen C.E. Ekblom, som spelat sin harpa, sedan han var så liten, att han knappt kunde hålla den. Harpan har gått i arf i sex generationer och anses vara omkring 300 år gammal. Den framstående fiolspelaren och förste pristagaren i en moratäfling Hjort Anders Olsson hör äfven till den, som man gärna lär känna. Men det är så många som det är intressant att stifta bekantskap med att vi af tids- och utrymmesskäl måste öfverlåta det åt hvar och en för sig att göra. Tillfälle därtill finnes idag kl. 10-1, under hvilken tid täflingarna fortsätta på Uplands och Västmanlands-Dala nationssalar, och i afton kl. 6 på konserten i universitetets lärosal 10, där något af det bästa, af hvad dessa allmogespelmän förmå, kommer att bjudas.

Uppsala Nya Tidning. Lördagen den 8 Maj 1909.

Spelmanstäflingarnas första konsert.

Fredagens konsert i lärosal 10 ådagalade ej mindre än förmiddagens täflingar publikens lifliga intresse: lokalen var till sista platsen fullsatt, och handklappningarna tilltog i styrka i en grad, som visade, att spelmansglädjen smittade äfven åhörarskaran.

Och spelmansglädje fanns där värkligen! Om vi skola börja med den redan genom sitt första pris vid Zorns täflingar beryktade, här utom den egentliga täflan stående Hjort Anders Olsson (bördig från Rättvik), så ha vi gifvit exempel på något äkta i den vägen; och finns det någon, som vill ha mera synliga vittnesbörd på det slaget af entusiasm, så behöfver han bara se den 76-årige Per Persson Menlös från Hedesunda, den gamle kände spelmannen, som - lika originell i yttre skepelse, sätt att hålla fiolen, ålderdomlig stil i spelet och ej minst i repertoaren - ovillkorligen fångslar hvar och en, kanske i början i löjet, men snart i häpnad och beundran. Tänk bara på "Rångsta sågen" och "Röa lifstykke", för att inte tala om "Tyska klockorna", hvartill han själf lär pretendera på faderskapet!

Här presenterades ett urval af de bästa bland de hittills bedömda täflande. Det var folk af nära nog alla åldrar, från 14 vårar (unge Ture Larsson från Gryta hade blott trakterat sin nyckelharpa 1 år) ända till 85 höstar (den gamle förträfflige klarinettisten Jan Andersson från Villberga, täflingarnas nestor). Och här voro företrädade både fiolen, nyckelharpan och klarinetten, alla tre dels som soloinstrument, dels i ensembler, såsom fiol och harpa, fiol och klarinett, två fioler.

Till dem, som eröfrade allra mest bifall, hörde, utom de redan nämnda, Algot Molander från Hökhufvud, 24 år, ej minst genom numren tillsammans med sin bror Arvid, likaledes fiolspelare; vidare August Bolin från Skuttunge (samma instrument) och C.E. Ekblom från Gamla Upsala, 67 år gammal (nyckelharpa) samt med bröderna Schedin från Nora (fiol och klarinett).

Men belåtenheten var allmän med samtliga spelare, alltså äfven med Herman Andersson, Närtuna, 64 år (fiol), Johan Eriksson, Vittinge, 47 år (klarinett), C.F. Haglund, Svartsjölandet, 63 år (fiol) och Simon Larsson från Älfkarleö, 17 år (fiol).

En mindre O.D.-kör under anförande af hr. W. Lundgren utförde några nummer i mitten af programmet.

Det hela varade ända till bortåt kl. 9, och det blef ej fullt slut ens då, ty Menlös var i tagen och förnöjde ute i vestibulen en intresserad skara. Konserten öppnades med några inledande ord af lektor Schagerström, som också presenterade spelmännen för publiken.

**Uppsala Nya Tidning,
Lördagen den 8 Maj 1909.**

**Upsala
Spelmanstäfningarnas resultat**

bekantgöres på den offentliga pris-utdelningen, som äger rum i universitetets lärosal 10 omedelbart efter konserten i afton. Några specificerade uppgifter om resultatet af gårdagens täfvingar kunna därför naturligtvis ej nu lämnas. Däremot har vi blifvit i tillfälle att meddela några allmänna omdömen om täfvingarna i går, fällda af de bägge prisdomarna redaktör Leffler och häradshövding Anderson.

De förväntningar, man gjort sig om dessa täfvingar, ha förklarade våra interlokutörer, blifvit överträffade. Spelet har - med bortseende från åtskilliga orenheter hos en del spelmän, i viss mån kanske nog förklaring af nervositet - varit genomgående bättre än vad man kunnat vänta vid en första allmän täfvlan inom provinsen.

En mängd gamla, förut okända melodier ha kommit fram, i synnerhet åttendedelspolskor och valser. Har man saknat något, så skulle det vara mollmelodier, men så sådana är ju också den uppländska folk-musiken fattig. Under det att polskorna i allmänhet varit tämligen jämnstrukna, ha de valsmelodier, som presterats, stått mycket högt. De många brudmarscher, som förekommit, ha också varit synnerligen goda.

Hvad beträffar förekomsten af olika instrument, så ha fiol, nyckelharpa och klarinett varit representerade tämligen i proportion med deras frekvens ute i bygderna. Klarinetten är i stort sett en nyhet för spelmanstäfningarna och en mycket god sådan. Nyckelharpmusiken står nog kanske högre än hvad som i allmänhet framgått af dess målsmäns prestationer i går, men ännu återstår ju en mängd harpolekare, kanske de bästa. Det har öfverraskat fackmännen att finna nyckelharpor äfven från mälabygden, som för några år sedan knappast hade någon sådan

att uppvisa. Det innebär måhända, att detta gamla instrument på sista tiden börjat få ökad utbredning.

Om samspelet hade man, på grund af sin föregående kännedom om förhållandena, icke gjort sig några stora förhoppningar. Därför kom det som en öfverraskning, att flera af de samspelsnummer, som förekommo, fingo ett synnerligen lyckligt utförande. Spelmännen borde nog hädanefter litet mera än hittills odla samspelet, och detta kan förekomma mellan fioler inbördes, mellan fiol och harpa, fiol och klarinett samt harpa och klarinett.

Det har frapperat, att ett jämförelsevis stort antal unga män deltagit i täfvingarna och vetat att bjuda på gammal god musik och, hvilket icke är minst viktigt, utförd enligt den gamla speltekniken. Åtskilligt modärt krimskrams har ju också kommit till synes, men i hufvudsak ha de unga skött sig väl. Och det bätar gott för framtiden.

Framför allt böra våra spelmän ligga an på gammal äkta folkmusik och absolut äkta sig för den musik, som mässingssextetter och grammofoner ha att bjuda på. Det är vanligen slagdängor utan det ringaste värde. Det är också glädjande att iaktta den prägel af allvar och förståelse för hvad det gäller, som hvilat öfver täfvingarna. Man spårar en tydlig sträfvan att få fram den gamla, äkta, goda musiken. Denna sträfvan har också, som man kan finna, tagit sig uttryck i öfningar och preparationer af kanske icke alltför obetydligt omfång.

Och dock kan det ifrågasättas, om alltid det allra bästa, som kunnat åstadkommas, verkligen kommit i dagen. Tvifvelsutan skulle i många fall ännu bättre resultat kunnat vinnas, om man kunde leta upp de gamla spelmännen i deras egen miljö. Härvidlag ha också de unga spelmännen en betydelsefull uppgift. Den dilettantism och lättvindighet, som triumferat under de sista årtiondena, böra de bekämpa och försöka tillägna sig det bästa hos sina gamla föregångare.

Som totalomdöme om gårdagens täfvingar, kan slutligen sägas, att bäst ha de gamla spelmännen varit och närmast de unga, som tillgodogjort sig de gamla melodierna och det gamla spelsättet.

SLUT

Det börjar tunnas ut i "IN-lådan" på redaktionen. Ta och vässa pennan till höstens nummer.

Presstopp den 10:e Okt.

Skriv till Redaktionen om :

Reportage från stämmor. Dikter. Byggtips. Noter. Foton. Resereportage. Omslagsbild. Evenemangstips. Boktips. Annonser. Spelmansstämmealmanacka. Spelmanslagsbilder. Spelmansporträtt, mm. Skriv till:

Sven Nordin
Vallavägen 38
136 41 Haninge

Tagelman & Son

-Han som står där
och slår med grytlocken,
spelar han musik?

-Nej, det är bara
symboliskt!

SN

På några harpor har jag experimenterat med infästningen av strängarna på hal-

sen. Har använt cembalo-naglar som har måttet 5,50 mm. (Borrhål 4,7 mm). På så sätt har jag fått en "tät" lay-out av naglarna och tillhörande 4 st stålstift.

Detta har reducerat vikten betydligt. Infästningen av nackbandet kommer närmare harpkroppen, och sammantaget blir påfrestningen avsevärt mindre på nacke/rygg. Resonanssträngarna får också en jämnare fördelning, 4-4-4.

Nackdelar? Det ska i så fall vara att man måste ha en stämnyckel med sig.

Brukar också såga ett spår på sadeln och sedan knacka ner ett gitarrband som strängarna kortas av mot.

Hållbart!

Göran Nordell
Västervik

Utomordentligt rolig vits !

Brandlarmet hade gått på nyckelharpfabriken.
Brandman Larsson är på plats.
Ojj, Han hade glömt stövlarna!
Men det gjorde ingenting -
han hade lågskor.

SN

BOKEN

"SPEL OPP I SPELEMÄNNER"

AV OTTO ANDERSSON

önskas köpa eller långlånas.

Kontakta redaktionen.

tel: 08- 777 07 27

Ett tillrättaläggande att införas i nästa nummer av Nyckelposten:

Svar på John Olssons insändare på sid. 16 i nr 1 /94: ang. Lövestabruk.

Eric Sahlströmfonden har mycket riktigt gjort en nyckelharp-utställning med konsertserie i flera år innan folkmusikkonsulenterna kom in i bilden. 1992 blev det dock ingen utställning av olika skäl. Konsulenterna tog då initiativet till att traditionen återupptogs sommaren 1993, därför vi tyckte att en så väl fungerande och ur turistsynpunkt attraktiv företeelse borde få fortsätta. Vi gick in med pengar och arbetsinsats. Fonden stod för att sätta upp hela utställningen och vi ordnade utställningsvakter, engagerade spelmän till konserterna, hade uppsikt över verksamheten hela sommaren samt betalade funktionärer och spelmän. Vi tog alltså ^{via} initiativ till att utställning och konserter blev av sommaren 1993, vilket kanske ej framgick tillräckligt klart av vår text på sid. 22 i Nyckelposten 3/93. Vi räknar med utställning på ungefär samma sätt i sommar.

Inga frågetecken kvar hoppas

Lillemor Alpsjö

Folkmusikkonsulent

Till ovan för vidare information kan tilläggas följande artikel, Nyckelharpan - ett folkets instrument, hämtat ur tidskriften Kulturrådet nr. 6 1993 och insänt av Lena Höög.

Frilansjournalisten Eva Nordin skriver i den sju sidor långa artikeln om Leif och Lillemor Alpsjö verksamma som folkmusikkonsulenter och deras försök att få till stånd ett folkmusikens kulturcentrum i Lövestabruk. Artikeln innehåller också en historisk beskrivning av nyckelharpan, dess magiska kraft och på bild i kyrkkonsten. Likaså handlar det om spelmannens intresse för harpan spelmässigt, som tekniskt avancerat instrument och att själv kunna bygga sitt instrument. Här följer några axplock ur artikeln:

... trots att intresset är stort och spelträffarna är många runt om i landet, har nyckelharpan och folkmusiken länge fått kämpa för ett erkännande. ... År 1990 startades därför en kampanj med folkmusikrörelsen som pådrivande kraft för att uppvakta politiker, myndigheter, musikskolor och massmedia och uppmärksamma dem på folkmusikens ogynnsamma ställning. Kampanjen gav resultat. Planer på folkmusikinstitut i Lövesta. Nu pågår en folkmusiksatsning i Uppland där Statens kulturråd, Musik i Uppland och Tierps kommun tillsammans stödjer ett treårsprojekt 1992-1995, som förhoppningsvis ska mynna ut i ett Folkmusikinstitut. ... Det har saknats ett samlande forum för svensk folkmusik och forskning, menar makarna Lillemor och Leif Alpsjö. ... Tanken är att forskning, pedagogik och dokumentation ska samsas med instrument och utställningar. ... Men viktigast av allt, understryker Lillemor Alpsjö, är att Sverige får en permanent verksamhet som vidareutvecklar folkmusiken.

Eva Nordins artikel är läsvärd, intressant och informativ sett i ett bredare perspektiv.

Ann-Mari L.

RÄTTELSE !

Nackastämman

1994 är
lördag 12:e NOVEMBER

Hälsn. Ingrid Eckerman
tel 08 - 718 55 51

SPELMANSSTÄMMA I BORÅS

med hantverksdag

Datum: **28 augusti.**

Plats: Ramaparken - Borås museum.

Förstämma: 27 augusti.

Ring för besked.

För information:
tel 0321 - 504 64,
Jan-Eric Beckman Borås Spelmanslag

Tranås 94 03 04

Hej

Finns det inte någon mer än jag som spelar
nyckelharpa i Tranås ?

Det skulle vara så roligt om ni i så fall kunde
höra av er så vi kunde träffas och spela ihop.

Jag kan inte så mycket eftersom jag mest
spelat själv.

Men det är ju alltid bättre om man är några
stycken, för då kan man ju lära av varann.

Om ni finns så hör av er till

Bitte Johnsson 0140 - 188 78

Tranås 94 03 04

Hej

Jag har väntat
ivrigt på att få se någon annons om T-shirts
som ni skulle trycka opp.

Det stod i någon av förra årets nummer av
tidningen att det var på gång. Så jag har
väntat. Det skulle vara kul att ha en T-shirt
med NP-s emblem, särskilt för mig eftersom
min son har gjort logon.

Det kan ju hända att jag har missat annonsen.

I så fall ber jag er skicka 2 st T-shirt st. large
per postförskott.

Med vänlig hälsning
Britt-Mari Jonsson. Tranås.

Varför inte prova denna
"dansbandskassett" från
"The Fiddler Company of Falun,
Town of Non - Olympics"

Lagets och kassetten ambition är att spela
de gamla och nya låtarna från
Rättvik-Boda-Bingsjö-Ore-trakten
så kärleksfullt och "svettigt" att de dansande
känner en utpräglad dans- och livsglädje
genom vår förmedling

Kassetten kostar 60 kr + porto och kan beställas från
Per Wilhelmsson, Källtorpsv.29, 79153 Falun. Tel: 023 64097

Tranås 94 03 13

Hej

Ja, nu har det återigen varit stämman i hembygdsgården i Tranås. För 7:e gången hade Åke "UFO" Gustavsson sin årliga stämman. Folk från både Sverige, Norge och Danmark brukar infinna sig på stämman.

Anledningen till den första stämman för 7 år sedan var Åkes 60-årsdag. Då bjöd han in sina vänner och bekanta till en spelmansstämma.

Sedan har detta blivit tradition.

Åke kommer egentligen från Halland. Han började redan som 15-åring att spela dragspel. Han har komponerat 32 melodier som finns samlade i ett häfte. Stämman kommer han att försätta med "så länge han orkar" säger han.

När vi kommer in i den mysiga hembygdsgården slår en härlig atmosfär emot oss. Mitt på golvet sitter "Åke UFO" på en stol med sitt dragspel och runtomkring står och sitter spelmän med fioler, nyckelharpor och dragspel.

Det är trångt här, män väldigt mysigt. Det spelas nästan oavbrutet från Lördag fm till Söndag em.

Om man blir hungrig mitt i spelandet kan man både köpa mat och kaffe och på söndagmorgon serveras även frukost.

I huset bredvid ligger Tranås vandrarhem där man kan boka plats.

Ett himla mysigt ställe.

Framemot Söndag em börjar stämman lida mot sitt slut, men då är det bara att ta nya tag och se fram emot nästa års "UFO" stämman

Tack och hej !

När nyckelharpan kom till Borås spelmanslag

Har Du funderat på att börja spela nyckelharpa? Här är berättelsen om hur det kan gå till . . .

Första gången jag lyssnade till en nyckelharpa var i slutet av -50 talet på en musikkurs på Vendelbergs folkhögkola. Dit kom en musiker från Uppland, och vid ett samkväm spelade han på detta för mig exotiska instrument.

ERIK SAHLSTRÖM

Det gjorde inte så starkt intryck på mig den gången, utan det gick enda till 70-talet, då en god vän till oss visade sin Erik Sahlström-harpa. Då vaknade intresset och jag gick där och sneglade.

Min kloka hustru lade märke till mina trånande blickar och eftersom det var i närheten av min 50-års dag kontaktade hon Sahlström. Men som många vet var han lite tveksam att sälja till någon som kanske skulle ha den "hängande på väggen". Det blev inget köp.

50-ÅRSPRESENTEN

Hasse Gille däremot var inte så nogräknad. Därför kom det på min 50-årsdag ett mystiskt paket, som visade sig innehålla en nyckelharpa. Vilken glädje !

Det gick ytterligare några år innan jag fick kontakt med Borås spelmanslag. Det visade sig nämligen, att i slutet av 70-talet hade Ulf Lindén börjat intressera sig för nyckelharpsbygge och startat en cirkel, och snart hade laget, (där även jag fick delta) ett antal harpor.

Under senare år har Arne Lindqvist visat sin skicklighet som byggare och hittills tillverkat ett 30-tal harpor, varav laget köpt två för att kunna erbjuda nya medlemmar att spela.

Borås spelmanslag har funnits sedan 1959 och bestod då enbart av fioler.

Men idag kan även vi ställa upp med 20-talet nyckelharpor om så erfordras.

MUSIKENS GLÄDJE

Det är ett roligt instrument att äga och spela på. Även om man är en medelmåtta, så väcker det ändå uppmärksamhet ute bland folk och med rätt behandling kommer det ut mycket musik ur den.

Man förknippar ju ofta nyckelharpan med äldre människor. Jomenvisst, det är sant, jag var ju 50. Jag tror ändå att den yngre generationen kommer, den har ju fått ett arv från sina föräldrar som lärde sig att spela på 70-talet när nyckelharpan gjorde sitt intåg här.

KONSTEN ATT BÖRJA

Det kan kanske vara lite svårt till en början, med korta fingrar och långa grepp, men det går alltid att lägga in någon bordunstämma eller något lättare ackord, så att alla kan vara med. Att intresset inte avtagit kan man ju också se på spelmansstämmor i Borås kom t ex 20 nyckelharpspelare.

Nyckelharpan är faktiskt upphöjd i sin värdighet genom att den fått en "egen dag", nämligen Nyckelharpans Dag i Falköping. Det bådar ju gott.

KOM TILL BORÅS

Medan jag är inne på stämmor måste jag naturligtvis puffa lite för vår egen stämman i Ramnaparken här i Borås, den sista helgen i augusti. Alla är hjärtligt välkomna med sina instrument.

Ja det här var lite tankar kring nyckelharpa som jag upplevt den under snart 20 år. Den har gett mig mycket glädje och få sorger och jag önskar att alla får uppleva detsamma.

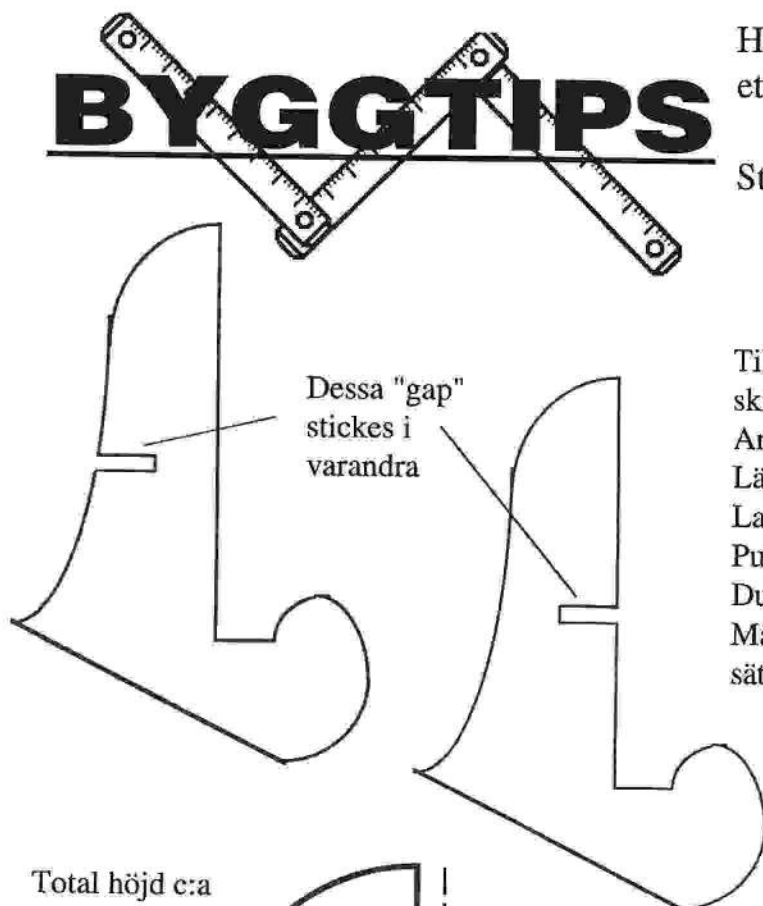
LARS UTTERBERG

Borås spelmanslag

BYGGTIPS

Härnadan får Du ett tips hur Du kan göra ett enkelt notställ för notpappret/boken.

Stödet är avsett att ställas på ett bord.

Tillverka 2 st bokstödshalvor enligt vidstående skiss.

Använd lövsåg (grovt blad) eller bandsåg.

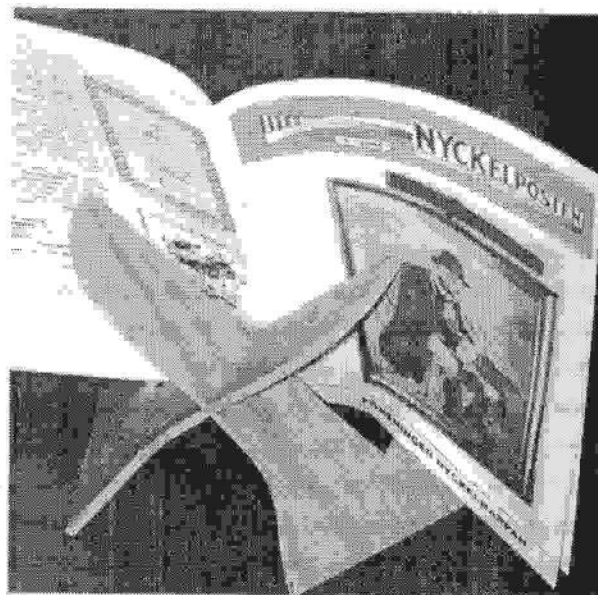
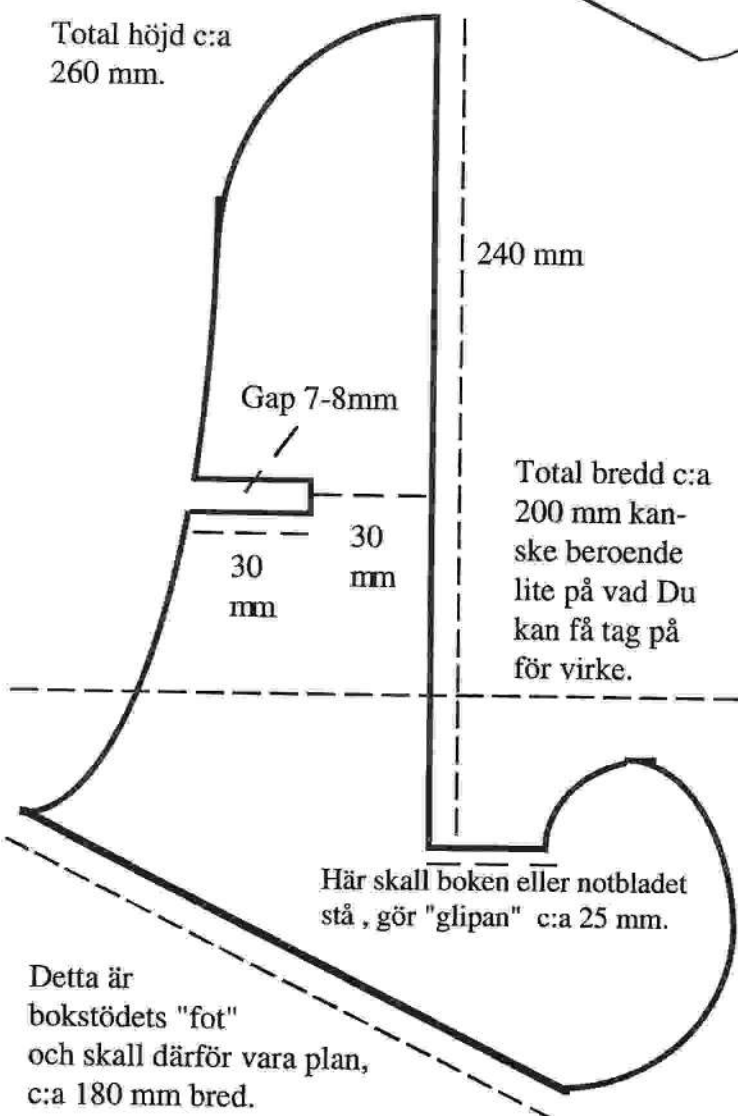
Lämpligt material:

Lamellträ (plywood) 5-8 mm.

Putsa kanterna med sandpapper och lackera om Du vill.

Måtten är bara ungerfärliga och fantasin kan sätta prägel på utseendet.

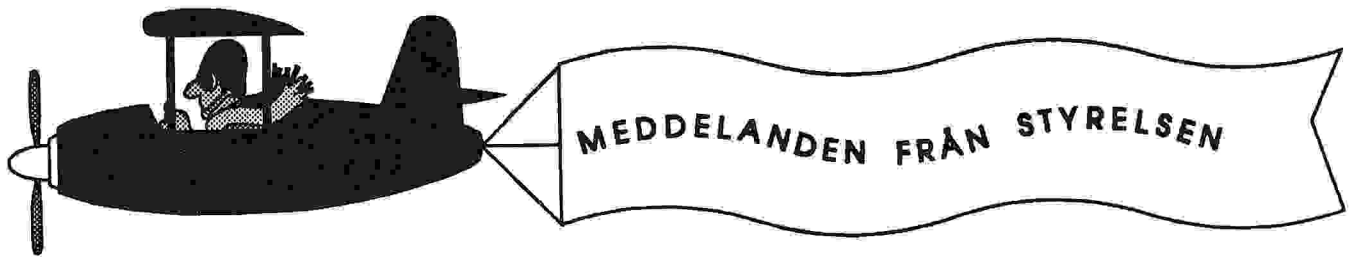
Total höjd c:a 260 mm.

Lycka till !

Hälsningar från
Sven Nordin

Detta är bokstödet "fot" och skall därför vara plan, c:a 180 mm bred.

Sommaren är över oss med alla sina fröjder. Av vintersäsongen har vi nu bara minnet kvar. Bullriga inomhusstämmor, mysiga spelträffar i olika format, studiecirklar, kurser, mm. Många mörka kvällar med tillfälle att spela på harpan eller att tälja på en ny. Och ibland ett efterlängtat nummer av Nyckelposten. Ovanligt gott om snö att åka skidor på var det också.

Allt var inte så bra, tyvärr. Vi lyckades inte locka särskilt många medlemmar till Föreningens spelträffar och möten. Vid ett par tillfällen var anslutningen rent dålig. Och medlemmarna fortsätter att ruva på sina förslag till hur tillställningarna ska kunna göras mer intressanta. Kommer det loss snart ?

Som bekant har det också varit svårt att få ihop en styrelse. Efter det extra medlemsmötet i höstas fanns förhoppningen att vi fått fram en ledning för Föreningen som var både effektiv och entusiastisk.

Det blev trassel ändå, tyvärr. Att erbjudandet om förnyat medlemskap inte kom förrän långt in på nya året är bara ett av tecknen. Många blev säkert förvånade, en hel del tydligen också så besvikna att de inte betalade in avgiften.

Till alla medlemmar -- förlåt sjabblet. Till er som ännu inte betalat -- var snälla och gör det.

Till det ordinarie årsmötet i mars i år kom bara en liten skara medlemmar. Vi försökte återigen att få fram en arbetsduglig styrelse, och resultatet syns på första insidan av denna tidning. Trots valberedningens ihärdiga sökande är posten som sekreterare fortfarande vakant. Från årsmötet kan vidare rapporteras att styrelsen beviljades ansvarsfrihet och att förslaget om att ändra stadgarna föll.

Föreningens ekonomi är i hyggligt skick, men kostnaderna ser ut att öka framöver, särskilt för Nyckelposten. Årsmötet beslöt att frågan om medlemsavgiften för nästa år ska tas upp och beslutas vid ett medlemsmöte till hösten.

Visst är det segt ibland, men vi har inte tappat modet och tron på Föreningen. Till hösten försöker vi igen med träffar i första hand för medlemmar i Stockholm med omnejd. Vi har begärt att få lokal onsdagkvällarna 7/9, 5/10, 19/10 (höstmöte) och 9/11. Vad vi ska locka med är inte klart än. Fredagen den 9 december blir det sedvanlig julfest i Hartwickska huset, Gästabudssalen.

Medlemmarna tillönskas en trevlig och innehållsrik sommar !

Styrelsen

Gyllby 94 06 20, Esbjörn Hogmark

Nyckelharpbedömningen vid Österbystämman 1994.

För en gångs skull skall jag försöka att avrapportera detta så intressanta evenemang redan dagen efter att det har ägt rum.

Tyvärr måste jag inleda med att konstatera att detta var ett bottenår beträffande antalet inlämnade instrument, 41 st. 1992 hade vi 45, och 1993 61 st. Minns Ni rekordåren på 80-talet med över 100 inlämnade instrument! Ytterligare ett påpekande som jag berört tidigare är på sin plats. Varför kommer det inga nya byggare in i detta gebit. Detta inte på något sätt som kritik mot de etablerade byggarna. De finns ju där och många av dem tillverkar utomordentligt bra harpor. Men, vad gör man för att intressera ungdomen?

Så satt vi åter där, Gunnar Ahlbäck, Sture Sahlström, Hans Gille, Kurt Södergren och jag tillsammans med Lena Höög som agerade sekreterare. Ute i kulisserna arbetades det febrilt med att märka upp inlämnade instrument och kontrollera stämningen på dem. En och en lämnades harporna över till oss och vi började med att Sture spelade och vi andra lyssnade.

Tonkvalitet, spelbarhet, byggutförande instrumentellt och byggutförande hantverksmässigt är de fyra bedömningsgrunder som betygsätts från 1 till 5. Kortfattat så skulle dessa siffror betyda ungefär följande:

- 5 Utomordentligt god
- 4 Mycket god
- 3 Väl godkänd
- 2 Godkänd
- 1 Icke godkänd

Låt mig sticka emellan med en kommentar. Snälla ni som kommer till oss efteråt och säger t.ex. "För två år sedan lämnade jag in en harpa som såg exakt likadan ut och då fick jag en 4:a på ljudet, nu har jag bara fått en 3:a!" Tänk på att vi inte på något sätt tar hänsyn till tidigare års bedömningar. Vi bedömer endast årets instrument efter en relativ betygsskala. Vissa år kan det hända att vi hamnar genomgående högre än andra år. Detta är ofrånkomligt även om vår strävan givetvis är att ligga någorlunda lika. Det är givetvis också så att gränsen

mellan säg en god 3:a och en svag 4:a är liten. Vi talar ibland om att införa halva poäng.

Årets harpor höll genomgående god kvalitet. Speciellt tyckte vi att spelbarheten var bra. Där låg medelbetyget mellan 3 och 4. Även byggutförande instrumentellt var bra. Nu är det trots allt ljudet som alla byggare sätter främst i bedömningen. Ljudkvaliteten var dock varierande som den alltid har varit. Många harpor har en svag och "instängd ton". Sture kallade den för "duvven", ett uttryck som även Eric använde på sin tid i juryn. Vad denna instängda ton beror på är givetvis svårt att yttra sig om och sannolikt är det många faktorer som spelar in. Några skulle kunna vara "små f-hål, tunn botten, tunna sarger, tjock botten, tjocka sarger, stor korpus, vek basbjälke, klumpigt stall, ljudpinneplacering etc."

Anmärkningsvärt i år var att vi inte såg så många klumpiga stämskruvar och inte så många stränghållarklackar med dålig anläggning och med risk att spricka av. Vi hade också fått in några barnharpor av god kvalitet samt några harpor med korpus av gammeltyp. Även ett par harpor av Tord Johansson-typ fanns med. Båda dessa var välgjorda och lättspelade. (Som gammal fiolspelar kan jag ta några låtar på den här harptypen, speciellt efter fonogrammet "Nyckelharpan nu och då", som jag medverkade på.) I år hade vi också fått in tre stycken ytterst okonventionella harpkonstruktioner. Två var tillverkade av Hans Edlén numera bosatt i Motala. En var tillverkad av Karl-Arne Gille från Österbybruk. Båda dessa herrar tycks ha ett ouslinligt förråd av idéer beträffande utformningen av både lek och korpus hos en nyckelharpa. För att visa vår uppskattning av dessa friska innovativa satsningar beslöt vi att visa upp harporna från scen. Olof Johansson och jag tog varsin och framförde Isbrytarvalsens. Jag tog "Raketen" och Olof tog "Paddelåran". Det lät väl riktigt bra! Det enda jag personligen hade problem med vid spelande på dessa tre harpor var den tjocka och höga halsen. Jag föredrar nämligen att ligga med tummen under och fastnar då lätt i de speciella fördjupningar och skruvar som satt där. Att i den här artikeln mer ingående beskriva de kreativa skapelserna avstår jag ifrån av brist på tid och utrymme. Varför inte ta kontakt med personerna i fråga och be dem skriva var sin

artikel. Framför allt tycker jag att lek-konstruktionerna är värda att beskrivas mer ingående. Helst åtföljt av illustrativa bilder eller teckningar.

Nu över till slutbedömningen. Som vanligt går vi först igenom alla harporna och "märker för" de harpor som vi tror eventuellt kan bli "segrarharpan". Sedan tar vi in dessa harpor för en slutbedömning. I år fastnade vi för tre stycken harpor tillverkade av Bertil Persson Farsta, Christer Öhman Rättvik och Sören Åker ifrån Tobo, numera bosatt i Hälsingland. Vi enades om att Bertils harpa hade den bästa tonen. Den harpan var mycket välintonerad och klingade fint på samtliga strängar. Christer Öhman, -93 års vinnare, hade otur med intoneringen och nådde bl.a. därför inte ända fram. Harpan hade en mycket tilltalande klang på a-strängen. Sörens harpa hade en mycket jämn och fyllig ton men fick även den stå åt sidan för Bertils. En allmän kommentar beträffande dessa tre harpor var att de alla hade en relativt liten korpusvolym och således var nätta i formen med en god spelbarhet som följd. Detta gällde speciellt Christers harpa som bl.a. genom att stallet placerades i änden på C-bågen kunnat göras ett par cm kortare. Alla tre harporna hade gran i botten, sarger och hals. Sargerna var figur-sågade.

Vi får alltså än en gång gratulera Bertil till titeln "Best in show" för vilken gång i ordningen vet jag inte.

Som avslutning på den här artikeln vill jag passa på att be er som bygger instrument; Tveka inte att ställa ut i Österby. Vi harpbyggare måste lära oss att umgås och utbyta idéer. Finns det ett bättre tillfälle än här på stämman i Österby!? Men kom ihåg; Harporna måste vara väl inspelade och mycket noggrant intonerade om man skall ha med tätstriden att göra. Vi möts igen nästa sommar i Österby!

Tills dess; Ha en trevlig sommar med spel och bygge. När vintern kommer går vi in i verkstaden och gör den här harpan med en ton som ingen trodde existerade. Den där varma fylliga tonen med både djup och udd, den där tonen som låter trolsk och ligger utanpå instrumentet, tonen som inte tappar i styrka i de höga registren utan behåller sin sirliga klang hela vägen upp. Tonen som får oss att rysa lite, ger oss gåshud och får nackhåren att resa sig, som får fiolspelarna att bränna sina instrument nej nu får jag nog ge mig.

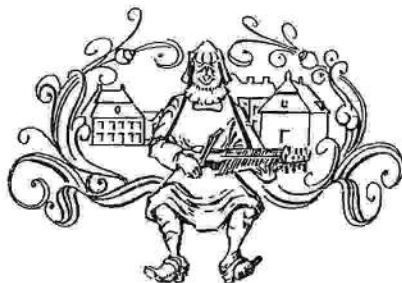
Hälsningar Esbjörn.

Bertil Persson i byggartagen. Är det manne "Taklagsvalsen" som han spelar ...?
Foto: Esbjörn Hogmark

red.

17-19 JUNI 1994
NYCKELHARPSTÄMMAN
ÖSTERBY HERRGÅRD
- 20 ÅRS JUBILEUM -

Sture och Esbjörn Hogmark

Nyckelposten ber att få gratulera
 20:åringen !
 HURRA HURRA HURRA HURRA !

Redaktionen har hört från stämman :
 Förstämma med konsert i Brukskyrkan fredag
 kväll.

Regnväder, men uppehåll när spelmännen
 tågade in på scenen. Harputställningen var i år
 en trappa upp. Till utställningen var samman-
 ställt olika byggmoment, träslag, sarger, hals
 etc. Hasse Gille hade byggt årets lotteriharpa.
 Bl a uppträdde på scenen Esbjörn och Sture
 Hogmark, Eva Tjörnebo med sånggrupp,
 Vendelkråkorna, Lena och Ingvar Jörpeland,
 Olof Johansson, Hasse-Lena-Kurt, några ur
 Täby Spelmansgille med Gösta Sandström.
 Det kom c:a 1000 personer trots vädret.

Ingvar och Lena Jörpeland

Foto: Bertil Persson

SÅ HÄR TYCKTE JURYN
1994

**TON-
KVALITET**

5 1
 4 6
 3 24
 3+ 2
 3- 1
 2 7
 1 -

**SPELTEKNISK
FUNKTION**

5 3
 4 20
 3 16
 2 2
 1 -

BYGGUTFÖRANDE

**INSTRU-
MENTELT**

5 -
 4 11
 3 23
 2 7
 1 -

**HANTVERKS-
MÄSSIGT**

5 3
 4 7
 3 27
 2 4
 1 -

JERNBERGSFONDEN

● Nyckelharpsstämman i Österbybruk firar
 20-årsjubileum 17 - 19 juni 1994. Antan var
 en av initiativtagarna till stämman.

Fonden kommer att administreras av Österby
 Folkdanslag. Den finns tillgänglig främst för ung-
 domar, som för den Jernbergiska traditionen vida-
 re. Pengar kan sökas ur fonden till vidareutbild-
 ning och kurser där traditionen lärs ut.

Redan i år, 1994, delas två hedersstipendier ut, till
 Jeanette Jansson och Sven Ahlbäck som aktivt för
 traditionen vidare på ett mycket förtjänstfullt
 sätt. Båda stipendiaterna har fått lära sig låtarna
 direkt av Antan Jernberg.

Ni som vill stödja fonden kan sätta in pengar på
 postgiro.
 Postgironummer: 836 10 18 - 8

Märke: JERNBERGSFONDEN

Boken JERNBERGLÅTAR finns att köpa från Österby
 Folkdanslag, 300 kr inkl. porto, genom postgiro nr. 836 10 18 - 8.
 Märke: JERNBERGLÅTAR

Beställning av ansökningshandlingar för stipendium ur fon-
 den och regler för fonden kan rekvideras genom Österby
 Folkdanslag.

Adress sekreterare: Österby Folkdanslag
 c/o Inger Anderson
 Blåstergatan 6
 740 63 Österbybruk

Adress kassör:

Österby folkdanslag
 c/o Christer Wahlgren
 Claes Grills väg 4
 740 63 Österbybruk

JÄRVASTÄMMAN

14/8 **HUSBY GÅRD** 94

Fritidsgården

AUspel. 12⁰⁰

LEDARE. SVEN NORDIN
 Marstalla Olles vals... G
 Hillebola schottis... G
 Vendel polskan..... G
 Bränkvits marschen..C
 Tierps polskan.....G

Ore valse... G
 Styfbergs schottis..G
 Polska eft. Gåsvikarn...C
 Appelborgångslåt.....G

Scenprogram. 12³⁰

✿ Harald Pettersson ~ Vevlira, Säckpipa
 ✿ Per Furå o Anders Eklund ~ Hummel, mungiga.
 ✿ John Erik Hammarberg o Sören Olsson ~ Munspel, fiol
 ✿ Ingvar o Lena Jarpeland ~ Nyckelharpa
 ✿ Kurt Eklund ~ Durspel.

✿ Bisam Sulam ✿
 Hulling ✿
 Järfälla Nyckelharps gille
 Värmdö Durspelare ✿

SERVERING
 12⁰⁰ - 18⁰⁰

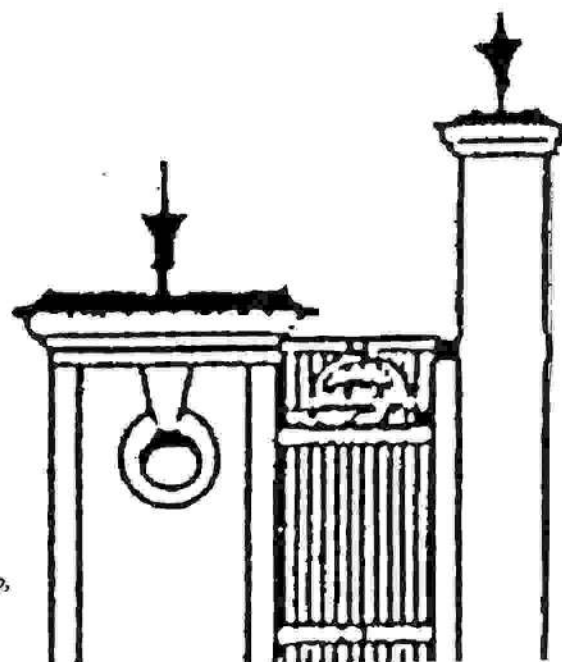
Orangeriet, Leufsta bruk torsdagar kl 19

- 30 juni HASSE GILLE - världsmästare på silverbasharpa
KURT SÖDERGREN, nyckelharpa och silverbasharpa
- 7 juli LEIF ALPSJÖ, fiol och nyckelharpa
CURT TALLROTH, fiol och nyckelharpa, klarinett, gitarr och visor.
- 14 juli Gruppen CHORDA:
BENGT SUNDBERG, säckpipa och moraharpa
JAN STENLID, gitarr och mandola
PER RUNBERG, fiol, hardingfela och flöjt
- 21 juli DITTE ANDERSSON, fiol, nyckelharpa och sång
OLOF JOHANSSON, världsmästare på nyckelharpa och kontrabasharpa
- 28 juli KARIN HEDLUND, blockflöjt och fiol,
PETER "PUMA" HEDLUND, världsmästare på nyckelharpa
- 4 aug SONIA SAHLSTRÖM, STURE SAHLSTRÖM
& HÅKAN LARSSON, nyckelharpa och fiol
OBS! Lokal Stora salen i herrgården.
Entré 60:-. Konserten ingår i Cahmandagarna.
- 11 aug CHRISTER WESSTRÖM, silverbasharpa
ANDERS MATTON, nyckelharpa

*Kom gärna redan kl 18, så har vi lite allspel före.
Sedan försätter allspelet efter konserten.*

Entré: 40:- inkl kaffe
Försäljning av kassetter, skivor, noter och böcker
För upplysningar om Cahmandagarna m.m. ring turistbyrån i
Lövstabruk 0294-310 70

*Arrangörer: Musik i Uppland, Leufsta folkmusik, Stiftelsen Leufsta, Kulturförvaltningen i Tierp,
Uppsala läns musikråd, Uppsala läns Bildningsförbund, Lövstabruks Folkets Hüsörening.*

ORANGERIET Leufsta bruk NYCKELHARPUTSTÄLLNING

Orangeriet
28 juni-14 augusti kl 13-16
tisdag - söndag, stängt måndagar

Entre: 10:- Försäljning av kassetter, skivor, noter och böcker

Arrangörer: Musik i Uppland, Leufsta folkmusik, Stiftelsen Leufsta, Kulturförvaltningen i Tierp

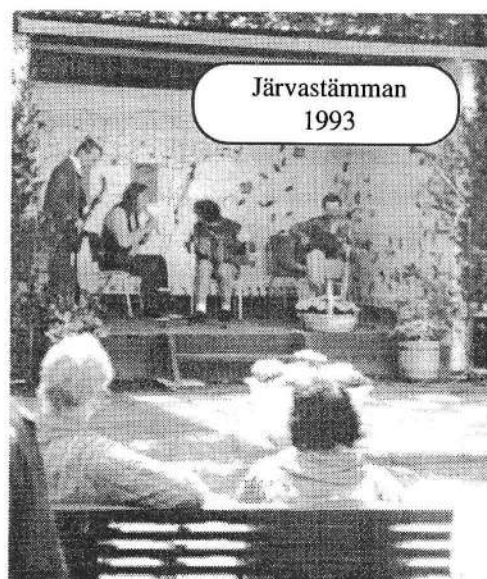
Bildsida av: Ann-Mari Liliegren & Sven Nordin

Bryggeriet
Stockholm 1994

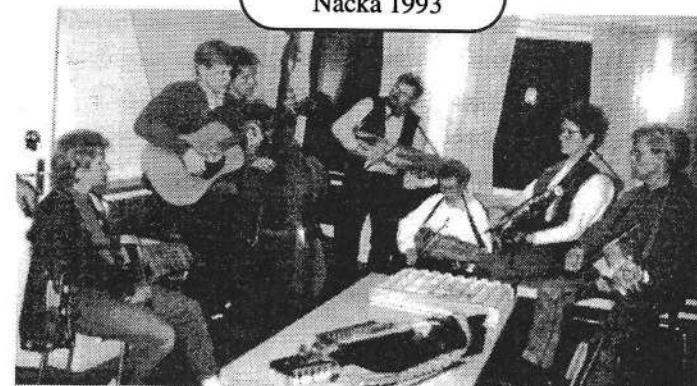
Väddöstämman
1993

Järvastämman
1993

Skurustugan
Nacka 1993

Svenne å Berra på
Skansen 1993

HARPKURS I ENVIKEN

Veckoslutet 11-13 mars anordnade Nyckelharporna Falun en kurs i låtspel på nyckelharpa på Björkans pensionat i Enviken. Denna kurs vände sig endast till föreningens egna medlemmar, vilket i sig kunde bli ett vågspel. Skulle vi få så många anmälningar att det var någon idé att anordna kurs? Nu blev det en ganska lagom grupp på 14 personer lärarna inräknade. Som lärare kunde vi glädja oss åt att så att säga rekvirera dem ur egna led. Sigurd sahlström - medlem i föreningen - var en av dem och Esbjörn Hogmark - hedersmedlem i föreningen - var den andre. Dessutom medverkade vår egen spelledare, Kalle Rapp, som samordnare av det hela.

Syftet med kursen var att både förbättra samspelet och lära in nya låtar, men som så ofta i kurssammanhang blev det mycket samspel i större och mindre grupper, där låtar figurerade som man kunde förut. En och annan låt lärdes väl ut på den vägen också.

Framför allt ville våra lärare få oss att förstå vikten av en god stråkteknik och kopplade samman detta med låtar av olika slag. Ibland framstod tekniken tämligen klart och då gick det relativt lätt att tillämpa den, även om man kanske tidigare haft diverse olater för sig vad gäller stråkföring. Ibland kunde det vara svårare att "komma rätt med stråken". Mer träning och kanske fler kurser kan förhoppningsvis förbättra resultatet än mer i framtiden.

Till våra lärare går från oss alla kursdeltagare ett stort TACK för en trevlig och väl genomförd kurs. Till personalen på Björkans pensionat vill vi alla framföra vårt tack för god mat, förnämlig inkvartering och vänligt bemötande i alla avseenden. Det blir inte svårt att rekommendera Björkans pensionat för samma ändamål, om nu några andra spelmanslag går i kurstankar. Stort TACK till familjen Rustas alltså. Kanske kan vi komma igen någon gång.

Å alla deltagares vägnar

Torsten ERiksson

(sekr. i föreningen Nyckelharporna Falun)

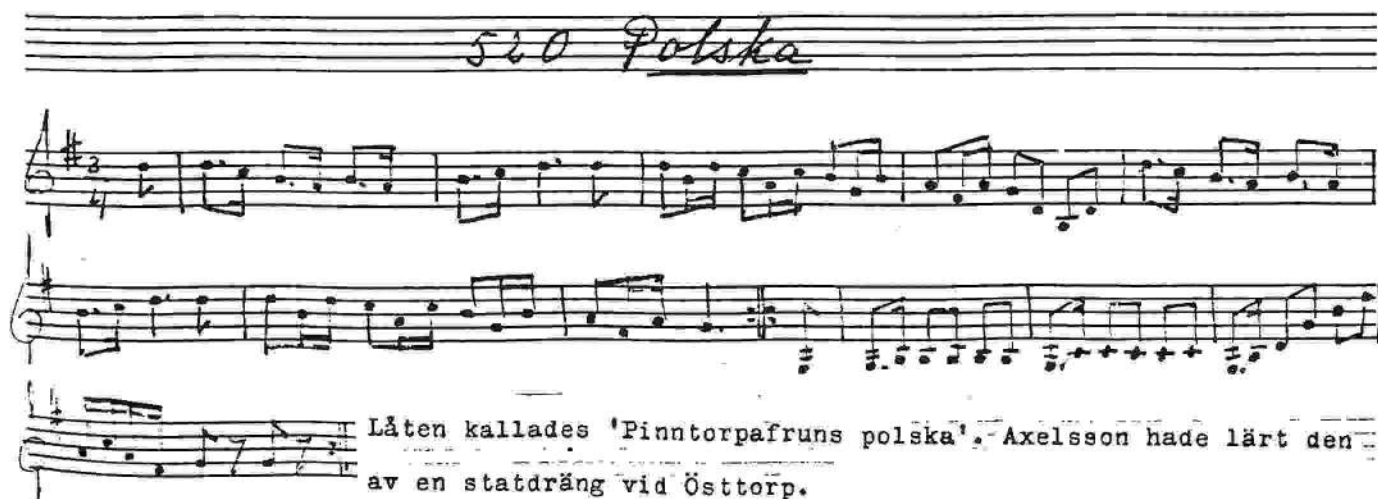
Komplettering till artikeln i Nyckelposten 1-94 om Pintorpafrun av Anne-Marie Tärnström.

Till artikeln hör noter på låten "Pintorpafrun". Det finns nog uppländska varianter också.

Har Du käre läsare några noter på andra "Pintorpafruar"?

Då skickar Du naturligtvis dessa till red.

520 *Polska*

Låten kallades 'Pinttorpafruns polska'. Axelsson hade lärt den av en statdräng vid Östtorp.

Text: "Söte jävel, ta mej inte än,
a tadeli, tadeli, tadeli, da ja ja ja.
Jo, jag tar dej, tar dej, tar dej, tar dej,
för du har länge nogsamt vänt' på mej, sa'n".

ur: Olof Andersson "Sörm ländska låtar"

Nyckelharporna FALUN.

Veckoslutskurs på Björkans Pensionat 11-13 mars 1994.

Stående fr.v.: Marie-Louise Hofgren, Karin Björling, Torsten Eriksson, Margareta Jansson, Roland Eriksson, Mikael Eriksson, Peder Källman. Sittande fr.v.: Olle Plahn, Britt-Marie Olsson, Sigurd Sahlström, Kalle Rapp, Ulrika Tufvesson, Esbjörn Hogmark och Krister Öhman.

Foto: Gösta Rustas.

Mötesplatsen

i Karlskoga
18-21 aug. 1994

För nionde året

Durspels-
stämma
Lördag 20 augusti

Kl 14.00-17.00

Gråbo - Minnenas Museum
Korpkullev. 12 Tel 0586-331 80

Kl 19.00 och till solen går upp
Bydegillet's Gård, Espenäs
Tel 0586-540 07

Munspelskurs
20-21 aug.

Lärare:

John-Erik Hammarberg

Blockflöjtskurs
18-21 aug.

Prova folkmusik på blockflöjt

Lärare:

Annie Olofsson

Durspels

fest

Durspelskurs
Nybörjar- och fortsättn.-
kurs 18-21 aug.

Plats:

Lärare:

Karlskoga folkhögskola
Carl-Magnus Bengtegård
Ann-Charlotte Dahlén
Sture Dahlén
Bjørnar Haugen
Kjell Hermansson
Kristina Lundqvist
Torbjörn Olofsson

För anmälan och upplysningar:

Bydegillet, Carl-Magnus Blomberg 0586-540 07
Karlskoga folkhögskola 0586-503 60

Karlskoga
Folkhögskola

Box 192, 691 24 Karlskoga
tel 0586/503 60, fax 0586/370 77

Bydegillet · Örebro läns museum
· Kulturnämnden i Karlskoga

Wallinlåtar
ännu en gång!

När jag har varit ute på spelmansstämmor och andra tillställningar, har jag ofta fått frågan om inte Henry Wallin tänker komma ut med någon inspelning.

Med anledning av att det i år är 10 år sedan Ceylon dog, så ges nu en dubbel-CD ut med Henrys tolkningar på fiolen av farsan Albin Wallins låtar, varvat med arkivinspelningar.

Alla låtar som finns upptecknade i boken "Roslagslåtar" finns med på CD-skivan och den planeras komma ut i slutet av sommaren.

För beställningar och ytterligare information hänvisas till:

Birgitta Wallin
Trehøjevej 7
7600 Struer
Danmark
Tel nr (Danmark): 00945/97861933
eller
Tel nr: 040/911228

Det kommer också gå bra att köpa CD-skivan (även boken, skivan och band) direkt av mig på spelmansstämmor eller efter överenskommelse.

Ulf Kläsén
Pärönvägen 24
175 49 Järfälla

Telnr hem: 08/58039931

13/3 -94

Hej

Jag råkade titta på min skiva "Låtspel i brukskyrkan" från 18 febr. 1983 och upptäckte att Ceylon och Henry där spelar fyra låtar, förtecknade i boken **Roslagslåtar**.

sid B1 **Polkett från Lövestabruk**

sid B2 **Springvals från Hållnäs**

sid B3 **Fiolpolska från Västerbotten**

sid B4 **Schottis från Harg**

Antalet låtar med hänvisningen "Ej inspelad" i förteckningen i Nyckelposten 3/93 har därmed ytterligare minskat.

Rolf Karlsson, Stockholm.

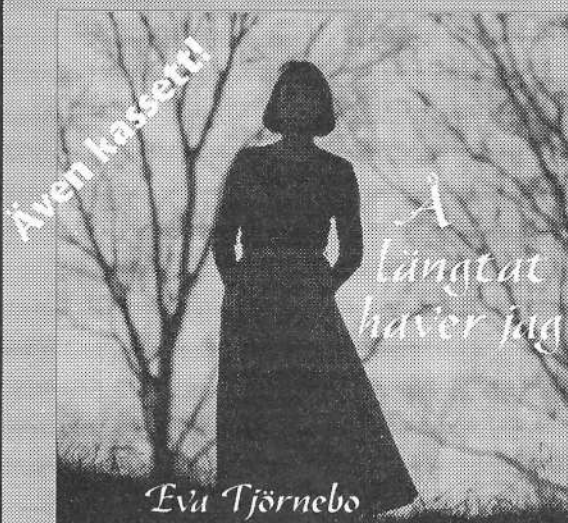
Esbjörn Hogmarks artikel i Nyckelposten 1 -94 skulle ha innehållit en bild på Christer Öhman, Rättvik.

Denna lilla fadäs blir härmed korrigerad.

Tv Olle Plan
Th Christer Öhman

Foto :
Esbjörn Hogmark

red

Eva Tjørnebo sjunger 23 gamla kärleksvisor, skämtvisor, dryckesvisor mm från olika landskap. Ett urval vackra, roliga, sorgliga och spännande visor ur hennes visböcker.

Medverkande musiker: Mats Andersson; bas, Inge Henriksson; dragspel, Kjell Landström; nyckelharpa, Torbjörn Näsborn; fiol och Leif Åhlund; gitarr o cittra.

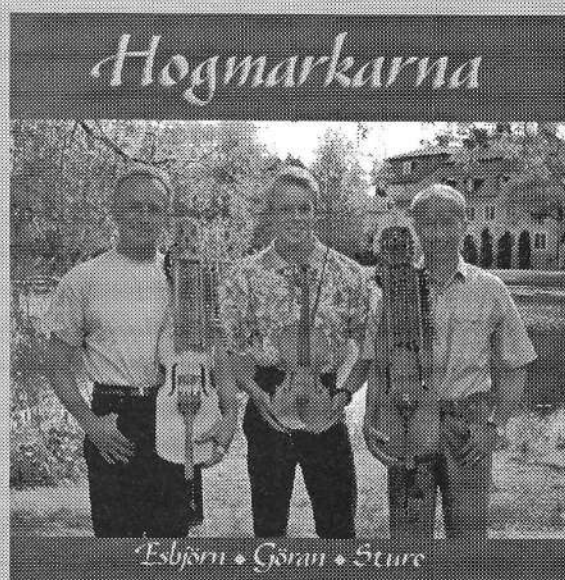
Eva Tjørnebo, Örsta, Lid, 611 91 Nyköping
0155-24 31 67

Lena o Ingvar Jörpeland
Lilla Slingan 15
191 73 Sollentuna
08-754 3662

CD
från **Tongång**

Förlaget AllWin
Tullingebergsvägen 15
146 45 Tullinge
tel o fax 08-778 29 73

Esbjörn Hogmark
0295-107 06
fax 0295-104 81
Sture Hogmark
018-190 46